

[Finansministeren.]

100 og 150 Mill. Kr. Hvis jeg ikke tager fejl heri, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Maksimum er 100 Mill. Kr., det er den yderste Grænse. Men hvis det skulde have nogen Interesse, vilde jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod at tale om et mere begrænset Beløb, for saa vidt som jeg ikke tror, at der foreløbig vil blive Brug for saa stort et Beløb. Hvis dette altsaa skulde være en Anstødssten for at komme i Forhandling om Lovforslaget, vil jeg gerne fjerne den og erklære, at jeg er villig til at forhandle om et mindre Beløb som Maksimum.

Det ærede Medlem mener jo stadig, at det Forslag om Ændringer i Motorafgifterne, som blev forelagt her i Tinget af Venstre og det konservative Folkeparti, har saa store Fordele, at man ikke kan gaa med til det foreliggende Lovforslag. Men nu ved det ærede Medlem jo, at der ikke er nogen Udsigt til, at det nævnte Forslag kan gennemføres, Forholdene ligger saadan, at det er umuligt. Heri var paa en mærkelig Maade indblandet et Forslag om at standse Anvendelsen af Vejfondens Midler, og det ærede Medlem ved, at det vil Regeringen og Folketingets Flertal ikke gaa med til, det vilde være Brud paa givne Forudsætninger overfor de Kommuner, som har sat Arbejder i Gang paa Grundlag af det givne Tilsagn. Men nu foreligger saa dette Lovforslag, som har til Hensigt at give de Kommuner, som ønsker det, Adgang til Hjælp til Finansiering af de Arbejder, som de ønsker igangsat, og jeg synes ikke, man skulde hævne sig paa de paagældende Kommuner ved at nægte Lovforslagets Gennemførelse.

Det ærede Medlem sagde, at der vilde komme lige meget Arbejde i Gang, enten dette Lovforslag blev vedtaget eller ej. Det er fuldkommen forkert. Der vil, hvis Lovforslaget vedtages, komme adskilligt Arbejde i Gang, som ellers ikke vilde blive iværksat, og de Midler, der kunde fremskaffes her, vilde for en ikke ringe Dels Vedkommende — det føler jeg mig ganske vis paa — ellers ikke blive anvendt nogetsteds. Hvis det ærede Medlem vil undersøge, hvorledes det for Tiden stiller sig med Hensyn til Ønsket om at anvende Penge til Foretagsomhed, vil det ærede Medlem opdage, at der er ingen Lyst til det, det private Initiativ trækker sig tilbage. Det er netop i saadanne Situationer, at det offentlige maa træde til og sætte Foretagender i Gang i det Omfang, det magter

det, for at Erhvervslivet ikke skal gaa helt i Staa. De Penge, som, f. Eks. skal vi sige af Nationalbanken, stilles til Raadighed til Udlaan gennem dette Institut, er Penge, som ikke paa anden Maade vilde blive udlaant, fordi ingen har haft Bud efter dem.

Det foreliggende Lovforslag har til Hensigt at mindske Arbejdsløsheden, og jeg gentager, at de Partier, der modsætter sig dets Gennemførelse, har Ansvaret for en Del af den Arbejdsløshed, som vedbliver at bestaa.

Stensballe: Den højtærede Minister udtalte, at det Forslag, jeg omtalte, ikke kunde gennemføres; det vidste vi. Det er, saa vidt mig bekendt, med i de Kriseforhandlinger, som føres i det andet høje Ting.

Den højtærede Minister hævdede, at det vilde være Brud paa givne Forudsætninger overfor Kommunerne, hvis man gik den af os anviste Vej. Det er ikke Tilfældet; vi har ikke sagt, at Kommunerne ikke skulde have, hvad der er lovet dem, og Forudsætninger derudover kan de jo ikke have.

Naar jeg sagde, at der efter min Mening ikke vilde komme stort mere Arbejde i Gang efter nærværende Lovforslags Vedtagelse, saa begrænsede jeg det til: hvad Vejbygning angaar. Jeg mener i alt Fald, at store Arbejder faar man ikke saa megen Arbejds løn ud af som af de mindre Arbejder, Vedligeholdelsesarbejderne; det skal nok vise sig at være rigtigt.

Den højtærede Minister sagde til sidst, at hvis Pengene ikke blev brugt paa den foreslaaede Maade, blev de ikke brugt. Hvorfor er der da saa stor Kreditindskrænkning? Hvorfor yder Nationalbanken ikke det, som tiltrænges i Erhvervslivet? Jeg forstaar ikke den Argumentation. Saa længe der finder Kreditindskrænkning Sted, befinder de private Erhvervsvirksomheder sig i stor Mangel og kan ikke udfolde sig saaledes, som de gerne vilde.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil blot sige i Anledning af det ærede Medlems sidste Bemærkning, at saa vidt jeg kan skønne, findes der for Tiden ingen Kreditindskrænkning her i Landet, som ikke har til Grundlag, at Anmodningerne om Kredit ikke er tilstrækkeligt underbygget med Hensyn til Økonomi og Sikkerhed.

Hermed sluttede Forhandlingen.